

Các Em Ơi Ký Ức

Tôi nhìn hai đứa nhỏ / chia nhau một gói quà...Mỗi bé một nụ hoa / nở ở bến xe bus...

Hai em chờ xe bus / để tới trường sáng nay. Chỗ đó, ngày mỗi ngày / xe bus trường sẽ đậu...

Chiếc xe chở chim sáo / không phải bay qua sông / mà qua những phố đông / những cánh đồng hoa nở...

Các em làm tôi nhớ / học trò tôi biết bao! Đất Nước tôi bể dâu / bây giờ ra sao nhỉ?

Mẹ luôn kim se chỉ / các con vẫn tới trường...hay tới những rẫy nương / kiếm hạt cơm lót dạ?

Tôi Cải Tạo lâu quá / rồi xa nước cũng lâu...tóc hết xanh trên đầu / lòng đang màu nhang khói...

Các em đừng trôi nổi / nha các em của Thầy! Thầy nhớ chiếc áo dài / các em bay ngày gió...

Thầy nhớ hoa quỳ nở! Ôi vệ đường...Vệ-Đường-Hoa...Từ ngày Thầy-Trò xa, hoa quỳ mấy mùa rụng?

*

Hai đứa bé còn bóng. Xe bus đậu rồi đi. Và, dĩ nhiên tôi về...ngả mình trên gác trọ.

Mây bay ngoài cửa sổ...Lá rớt xuống hiên nhà...Bài thơ này: món quà / tôi chia tôi...ký ức!

Trần Văn Lệ